

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **D. Š.**, bytom B., zastúpeného JUDr. M. B., advokátom v B., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p. KM-105/PK-2005 zo dňa 25.7.2005, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 300/2005-31 zo dňa 20.6.2007 takto

r o z h o d o l i:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č. k. 2S 300/2005-31 zo dňa 20.6.2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR č.p. KM-105/PK-2005 zo dňa 25.7.2005, ktorým bol personálny rozkaz č. 190 zo dňa 3.5.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ - stálej štátnej služby, oddelenia PZ Staré Mesto - východ, odboru poriadkovej polície OR PZ Bratislava I, služobného úradu KR PZ v Bratislave podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č.73/1998 Z.z.) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý.

V dôvodoch rozsudku poukázal na to, že podmienkami na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z: je jednak porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a ďalej, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pričom obidve podmienky musia byť splnené súčasne.

Z listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu krajský súd zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 190 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu, že dňa 13.4.2005 asi o 1.20 hod riadil pod vplyvom alkoholických nápojov motorové vozidlo po Lamačskej ceste v smere diaľnice D2 v ľavom pruhu smerom ku križovatke Patrónka. Pri reštaurácii M. sa dostatočne nevenoval riadeniu a s vozidlom narazil do stĺpa signalizačného zariadenia pre riadenie cestnej premávky umiestneného na deliacom ostrovčeku križovatky. Pri dopravnej nehode utrpel ľahké zranenie s predpokladanou dobou liečby 7-12 dní a spôsobil škodu na motorovom vozidle aj na stĺpe signalizačného zariadenia. Vykonanou dychovou skúškou bola v jeho dychu zistená hladina alkoholu 1,6 promile. Pri vyšetrovaní dopravnej nehody uviedol, že motorové vozidlo nevedol on, ale osoba jemu blízka, ktorú však v čase vyšetrovania dopravnej nehody odmietol konkretizovať. Až na pojednávaní pred krajským súdom dňa 20.6.2007 uviedol, že predmetné vozidlo viedla jeho sestra, ktorá po dopravnej nehode z miesta nehody odišla.

Krajský súd v rozsudku uviedol, že námietky žalobcu o skutočnosti, že predmetné vozidlo nevedol, neobstoja. O tom, že vozidlo v čase nehody riadil sám, svedčí protokol o nehode v cestnej premávke, spracovaný pracovníkom oddelenia dopravných nehôd ODIORPZ Bratislava 4.

Podľa krajského súdu žalobca nespôlupracoval pri vyšetrovaní, neposkytol súčinnosť policajtom, ani podklady tak, aby nehoda mohla byť objektívne zdokumentovaná a neposkytol bio - vzorky na DNA z krvi nachádzajúcej sa na vozidle vodiča, ktoré by jednoznačne mohli potvrdiť či vylúčiť tvrdenie, že predmetné vozidlo žalobca nevedol.

Porušenie služobnej prísahy videl krajský súd v tom, že žalobca riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov a to s obsahom alkoholu v krvi 1,6 promile. Spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo ku škode na majetku a ktorou sebe spôsobil zranenie. Nespôlupracoval pri vyšetrovaní a odmietol poskytnúť porovnávací biologický materiál, čím maril objektívne vyšetrenie dopravnej nehody. Pokiaľ by jeho obrana bola pravdivá, porovnaním stôp a biologických materiálov by bol možné jeho tvrdenia potvrdiť.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal posúdenie predmetnej veci ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona a zastával názor, že nebola splnená ani podmienka, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalobca vyjadril presvedčenie, že jeho konanie v súvislosti s predmetnou vecou nie je protiprávne, a preto ani nespĺňa znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona a taktiež ani nemohla byť splnená podmienka na prepustenie, ktorou je tvrdenie, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalobca namietal, že nehoda nebola vyšetrená v čase jeho prepustenia. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu,

- nie je pravdou, že nespolupracoval pri vyšetrowaní dopravnej nehody, len využil svoje zákonné právo nevypovedať voči blízkej osobe (sestre),
- nie je pravdou, že neposkytol bio vzorky na DNA, pretože ich nikto počas celej doby vyšetrowania od neho nežiadal,
- prepustenie bolo prerokované v odborovej organizácii, pričom pri prerokovaní boli k dispozícii len podklady na prepustenie spracované od jeho priameho nadriadeného, ktorý vychádzal z fotodokumentácie a náčrtu z nehody, ktoré nepreukázali, že vozidlo riadil on, maximálne sa z nich dalo určiť, že auto bolo havarované, ale nie, kto vozidlo v čase nehody riadil,
- jeho odvolacia námietka, aby bola najprv nehoda vyšetrená a riadne preukázané, kto vozidlo riadil v čase nehody a až potom by malo byť vydané rozhodnutie, či bude prepustený zo služobného pomeru, nebola akceptovaná,
- nie je konkretizované, čo sa považuje za zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy príslušníka PZ, služobnú povinnosť nemohol porušiť, lebo mal služobné voľno,
- okamžitým neuvedením osoby vodiča, nakoľko sa jednalo o jeho sestru, využitím práva daného mu zákonom sa nemohol dopustiť žiadneho protiprávneho konania,
- vyjadrenie člena sanitky, že v čase príchodu sanitky na miesto nehody sa vedľa ich vozidla nikto nenachádzal, nie je dôkazom, že vozidlo riadil on, ale ide len o subjektívny názor svedka,
- vo veci mala byť vypočutá aj jeho sestra, ktorá by do prípadu vniesla nové závažné a dôležité skutočnosti smerujúce k objasneniu veci.

Žalobca odvolávajúc sa na zásadu „in dubio pro reo“ poukázal na to, že nedokázaná vina má ten istý právny význam, ako dokázaná nevina. Porušením základného práva uvedeného v článku 12 ods. 1 Ústavy SR a postupom uvedeným v žalobe, nedôvodným prepustením zo služobného pomeru príslušníka PZ, došlo aj k porušeniu jeho základného práva zakotveného v piatom oddieli č. 35 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že sa sám a slobodne rozhodol stať príslušníkom PZ, svoju prácu vykonával čestne, statočne a disciplinovane tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha. Rozhodnutím žalovaného bolo porušené základné právo rovnosti ľudí v dôstojnosti a právach, ako aj základné právo na slobodnú voľbu povolania, ktoré si zvolil a ktoré má záujem aj naďalej vykonávať.

Na základe uvedeného žalobca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím o personálnom rozkaze ministra vnútra č. 190 zo dňa 3.5.2005 a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie preto považuje za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu vnútra SR č. p. KM-105/PK-2005 zo dňa 25.7.2005, ktorým bol personálny rozkaz č. 190 zo dňa 3.5.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ - stálej štátnej služby, oddelenia PZ Staré Mesto - východ, odboru poriadkovej polície OR PZ Bratislava I, služobného úradu KR PZ v Bratislave podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č.73/1998 Z.z) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 189 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, SIS, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len zákon) účinného do 31.12.2005 sa služobný pomer končí aj prepustením.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods.1 písm. e/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahu alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2 / jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že obe tieto podmienky boli splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom súdu súhlasiť.

Z obsahu administratívneho spisu totiž vyplynulo, že žalobca dňa 13.4.2005 asi o 1.20 hod. riadil súkromné osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov po Lamačskej ceste v smere po Lamačskej ceste v smere diaľnice D2 v ľavom pruhu smerom ku križovatke Patrónka. Pri reštaurácii M. sa dostatočne nevenoval riadeniu a s vozidlom narazil do stĺpa signalizačného zariadenia pre riadenie cestnej premávky umiestneného na deliacom ostrovčeku križovatky. Pri dopravnej nehode utrpel ľahké zranenie s predpokladanou dobou liečby 7-12 dní a spôsobil škodu na motorovom vozidle aj na stĺpe signalizačného zariadenia. Vykonanou dychovou skúškou bola v jeho dychu zistená hladina alkoholu 1,6 promile. Z protokolu o nehode v cestnej premávke zo dňa 13.4.2005 vyplynulo, že miesto nehody bolo zdokumentované, odfotografované, bol vyhotovený náčrtok z miesta dopravnej nehody. Na miesto nehody bol privolaní príslušníci hasičského zboru za účelom zabezpečenia poškodeného vozidla, bolo zabezpečené lekárske ošetrenie žalobcu ako aj odber krvi na zistenie alkoholu. O udalosti bol vyzvolený nadriadený zástupca P OO PZ Staré mesto východ Bratislava I, prítomný na mieste nehody a pri dychovej skúške.

Dňa 15.4.2005 spracoval riaditeľ OO PZ SM Bratislava I návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona.

Žalobca bol s návrhom na prepustenie a podkladovými materiálmi oboznámený dňa 18.4.2005. Uviedol, že nemá pripomienky a za svoj skutok sa ospravedlňuje.

Návrh na prepustenie žalobcu bol vopred prerokovaný (dňa 18.4.2005) v základnej organizácii č. 8/51 odborového zväzu polície SR pri OR PZ v Bratislave I, ktorá po prerokovaní vyslovila súhlas s predmetným návrhom.

Z obsahu stanoviska vyšších nadriadených (zo dňa 19.4.2005) vyplýva, že títo s návrhom na prepustenie žalobcu súhlasili a prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa §192 ods. 1 písm. e/ zákona odporučili.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 27.4.2005 vyplýva, že žalobca na základe požiadavky R OO PZ SMV Bratislava I o vyjadrenie k nehode uviedol, že k nehode sa vyjadriť nevie, lebo si ju nepamätá. Pamätá sa len, že ho viezla sanitka na ošetrovanie, predtým si naposledy pamätá, ako doma pozeral televízor a popíjal víno.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia zo dňa 10.6.2005 vyplynulo, že žalobca sa k dopravnej nehode nevyjadril, nakoľko si nič nepamätá.

Zo záznamu OR PZ SR Bratislava I, Obvodné oddelenie PZ Staré mesto – východ zo dňa 13.6.2005 vyplynulo, že npor. Bc. I. B. na požiadanie o vyjadrenie sa k okolnostiam dopravnej nehody žalobcu uviedol, že počas jeho prítomnosti na mieste nehody žalobca žiadnym spôsobom nespochybňoval skutočnosť, že viedol svoje motorové vozidlo. Podľa jemu známych skutočností musel byť žalobca z vozidla vyprostený pracovníkmi RZP, mal evidentne zranenú tvár, pričom na mieste vodiča bolo poškodené čelné sklo po náraze z vnútornej strany. Medzi vykonaním prvej a druhej dychovej skúšky bol žalobca dotazovaný policajtom ODN aby uviedol, ako došlo k dopravnej nehode, pričom žalobca uviedol, že doma popíjal alkohol. Nakoľko bol vypitý všetok alkohol, rozhodol sa, že tento pôjde kúpiť do OD T. - L. Ďalej uviedol, že si už pamätá až na to, ako ho z vozidla vyprošťujú pracovníci RZP. Tieto skutočnosti uviedol následne aj v rozhovore s kpt. Bc. M. J., pri ktorom bol prítomný aj on (npor. B.).

Npor. B. napokon uviedol, že ani bezprostredne po nehode a nikdy po nej pri rozhovoroch s ním žalobca neuviedol, že by bol vo vozidle spolu s niekým, alebo že by vozidlo neriadil.

Zo záznamu OR PZ Bratislava I Obvodného oddelenia PZ Staré Mesto – východ zo dňa 13.6.2005 vyplynulo, že kpt. Bc. M. J. potvrdil, že pri osobnom pohovore medzi žalobcom a ním ako priamym nadriadeným, pri ktorom bol svedkom aj npor. B., žalobca uviedol, že s priateľmi pozeral televízor, popíjali alkohol, ktorý sa im minul, tak on sám zobral svoje motorové vozidlo a chcel ísť kúpiť alkohol do T. Ďalej uviedol, že si ešte pamätá ako vozidlo riadil a potom si už pamätal, ako bol vo vozidle, ktoré bolo havarované. Počas rozhovoru žalobca nikdy

nespochybňoval, že by uvedené vozidlo neriadil. Vyjadril ľútosť nad svojím konaním, čo aj vlastnoručne podpísal do záznamu o oboznámení sa s prepustením.

Odvolaací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že z administratívneho spisu je zjavné, že v administratívnom konaní bolo vykonané náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi. Pri ustálení porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti žalobcom zvlášť hrubým spôsobom bolo potrebné vychádzať z vykonaných dôkazných prostriedkoch, pričom odvolaací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že dokazovanie bolo riadne vyhodnotené a vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal nielen prvostupňový správny orgán, ale aj žalovaný, ktorý rozhodoval o podanom rozklade žalobcu.

Z týchto zistení, ktoré až do vydania personálneho rozkazu ministra vnútra č. 190 zo dňa 3.5.2005 nespochybňoval ani samotný žalobca, (v rozklade namietal, že dopravná nehoda nebola riadne vyšetrená, pričom však v zápisnici podaní vysvetlenia zo dňa 10.6.2005 sa k dopravnej nehode nevyjadril, nakoľko si nič nepamätá, s tým že využil právo nevypovedať) správne vychádzal aj krajský súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, a to v súlade § 250i ods. 1 OSP vety prvej, podľa ktorej pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ teda žalobca namietal až v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného, že motorové vozidlo neriadil on, ale jemu blízka osoba, krajský súd správne k takejto námietke neprihliadol, pretože toto svoje tvrdenie nielenže nijako nepreukázal, ale vzhľadom na odstup času takéhoto tvrdenia od vzniku a riešenia dopravnej nehody, ako aj vzhľadom na správanie žalobcu, (ktorý pôvodne netvrdil, že v čase nehody sa vo vozidle nachádzala aj iná osoba, následne po spochybnení vyšetrovania odmietol poskytnúť súčinnosť pri vyšetrovaní nehody), sa javí takáto obrana ako účelová, a to aj s poukazom na výsledky dokazovania, ktoré takémuto tvrdeniu nenasvedčujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s poukazom na uvedené stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý ako nedôvodnú žalobu žalobcu zamietol.

Odvolaacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Konanie žalobcu bolo v správnom konaní posudzované ako konanie v rozpore so služobnou prísahou a ako také bolo podľa odvolacieho súdu v správnom konaní dostatočne preukázané. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo v tom, že nebol čestný a disciplinovaný, keď riadil svoje súkromné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej spôsobil zranenie sebe a škodu na svojom i cudzom majetku. O jeho nedisciplinovanosti svedčí aj skutočnosť, že porušil § 4 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ zákona ako aj § 48 ods. 3 zákona, keď sa mimo výkonu štátnej služby nezdržal konania, ktoré mohli narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Na základe uvedeného dospel odvolaací súd k názoru, že záver krajského súdu o tom, že boli splnené obe podmienky pre prepustenie žalobcu

zo služobného pomeru podľa §192 ods. 1 písm. c/ zákona, bol správny, keďže postup a rozhodnutie žalovaného, ktorý konanie žalobcu považoval za porušenie služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a keď logicky vyargumentoval, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by vzhľadom na charakter jeho skutku bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na služobnej disciplinovanosti a čestnosti príslušníka PZ, s čím sa odvolací súd stotožňuje, boli v súlade so zákonom, preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobca v odvolacom konaní nebol neúspešný.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 5. februára 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová